

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 304/2024-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Miloša Maďara (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej akl.legal s.r.o., Československej armády 25, Banská Bystrica, proti postupu Krajského súdu v Bratislave, Justičnej pokladnice v konaní o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia zo 4. augusta 2019 vedenom pod sp. zn. VS 6124127516 a vyjadreniu z 3. novembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. januára 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva vlastníť majetok a práva na ochranu pred vyvlastnením podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a práva na právnu istotu podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy postupom a vyjadrením Krajského súdu v Bratislave, Justičnej pokladnice (ďalej len „Justičná pokladnica“) v konaní návrhu sťažovateľky na zastavenie výkonu rozhodnutia. Navrhuje priznať finančné zadostučinenie a náhradu trov konania.

2. Na základe vyhlásenia Jany Laššákovej (pôvodnej sudkyne spravodajkyne) o svojej zaujatosti pre pomer k právnomu zástupcovi sťažovateľky ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 59/2022-5 z 27. januára 2022 rozhodol o tom, že sudkyňa Jana Laššáková je vylúčená z konania a rozhodovania v prejednávanej veci. Ústavná sťažnosť tak bola pridelená sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi (predseda I. senátu) podľa čl. III ods. 1 písm. b) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky platného od 1. 1. 2022. Podľa čl. XI ods. 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky platného od 1. 1. 2024 prejednanú vec prerokuje senát v pôvodnom zložení [senát II. ÚS: Peter Molnár (predseda senátu), Miloš Maďar, Ľuboš Szigetij].

3. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cb/157/2010-1710 z 19. februára 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/132/2016-1735 z 9. júna 2016 bola sťažovateľke uložená povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 10 828,76 eur v 5. výrokovej vete uznesenia okresného súdu. Pohl'adávkou bola prevezená 29. septembra 2016 na Justičnú pokladnicu, ktorá začala konanie o výkone rozhodnutia proti sťažovateľke ako povinnej. Proti uzneseniu krajského súdu sťažovateľka podala dovolanie, ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/28/2017 z 30. mája 2019 odmietnuté ako procesne neprípustné. Uznesenie krajského súdu z 9. júna 2016 a uznesenie najvyššieho súdu z 30. mája 2019 napadla aj ústavnou sťažnosťou, ktorú ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 31/2020 z 28. januára 2020 odmietol.

4. Sťažovateľka 4. augusta 2019 podala Justičnej pokladnici návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 10a ods. 1 písm. e) zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 65/2001 Z. z.“) s odôvodnením, že štát ako veriteľ si mal svoju pohľadávku prihlásiť do reštrukturalizácie. Keďže tak neurobil, vymáhateľnosť tejto pohľadávky podľa § 120 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) zanikla, preto túto pohľadávku nemohol okresný súd priznať a Justičná pokladnica následne vymáhať. S poukazom na viazanosť Justičnej pokladnice vykonateľným rozhodnutím okresného súdu, parafrázujúc relevantné časti uznesenia krajského súdu z 9. júna 2016 potvrdzujúceho správnosť uloženia povinnosti nahradiť trovy konania štátu, dal vedúci Justičnej pokladnice vo vyjadrení z 3. novembra 2021 sťažovateľke na vedomie, že nie je žiaden dôvod, aby Justičná pokladnica vyhovelá jej návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia. Sťažovateľka napokon vymáhanú pohľadávku 10. novembra 2021 uhradila.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Z obsahu ústavnej sťažnosti možno vyabstrahovať dva základné okruhy argumentácie.

5.1. Prvý okruh sa týka dôvodov protiústavnosti uznesenia krajského súdu z 9. júna 2016. Sťažovateľka zdôrazňuje, že pohľadávka štátu (aj napriek vedomosti štátu o celkovej výške trov v čase povolenia reštrukturalizácie) nebola prihlásená do reštrukturalizácie (na rozdiel od prihlásenia pohľadávky štátu z titulu nezaplatenia súdneho poplatku za podaný odpor), v dôsledku čoho nastali následky predvídané v § 120 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. v podobe zániku vymáhateľnosti tohto nároku. Preto podľa sťažovateľky nebolo už zo strany okresného súdu zákonné vydať rozhodnutie, ktorým jej uložil povinnosť uhradiť pohľadávku štátu, a nie ho ešte zo strany krajského súdu potvrdiť. Uzatvára, že ide o také rozhodnutie súdu, ktoré nielenže nemá oporu v akomkoľvek právnom predpise, ale s ohľadom na znenie § 120 zákona č. 7/2005 Z. z. ide o rozhodnutie nezákonné a právne nepredvídateľné.

5.2. Druhý okruh námietok sa zameriava na porušenie označených základných práv postupom Justičnej pokladnice. Právo na spravodlivý súdny proces malo byť porušené tým, že Justičná pokladnica sa v rámci svojho prieskumného oprávnenia podľa § 10a ods. 1 písm. e) zákona č. 65/2001 Z. z. vôbec nezaoberala dôvodmi sťažovateľky uvedenými v návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia, v ktorom poukazovala na nezákonnosť uznesenia okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu. Porušenie práva vlastníť majetok a ochrana pred nezákonným

vyvlastnením podľa sťažovateľky spočívajú v nepriaznivom následku v podobe zmenšenia svojho majetku z dôvodov zanedbania povinnosti štátu v rámci reštrukturalizácie sťažovateľky.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) a porušenie práva vlastníť majetok (čl. 20 ods. 4 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu) postupom Justičnej pokladnice pri posudzovaní návrhu sťažovateľky na zastavenie výkonu rozhodnutia postupom podľa § 10 ods. 1 písm. e) zákona č. 65/2001 Z. z.

7. Hoci je nútený výkon rozhodnutia nariadený, môžu nastať okolnosti, ktoré bránia ďalšiemu uskutočneniu výkonu rozhodnutia, a preto zákon č. 65/2001 Z. z. v taxatívne vymedzených prípadoch obsiahnutých v § 10a ods. 1 umožňuje výkon rozhodnutia zastaviť. Kým dôvody uvedené v písm. a) až d) sú konkrétne, dôvod uvedený v písm. e) posudzovaného zákona má všeobecný charakter. Existencia *iného dôvodu*, pre ktorý nemožno rozhodnutie vykonať, predstavuje neurčitý právny pojem, ktorého zmyslom je pod neho podriaďiť iné, než v zákone explicitne vymenované [v písm. a) až d)] prípady, ktoré však musia mať výnimočnú povahu opodstatňujúcu uprednostnenie zastavenia výkonu rozhodnutia pred vymožením vykonateľného rozhodnutia, ktorým bolo uložené peňažné plnenie. Dôvody, pre ktoré je výkon rozhodnutia neprípustný, spočívajú (v praxi) najmä vo vadách pohľadávkového (exekučného) titulu [pokiaľ nespôsobuje materiálnu nevykonateľnosť podľa § 10a ods. 1 písm. a) zákona č. 65/2001 Z. z. *pozn.*], ďalej v pochybeniach pri nariadení výkonu rozhodnutia (nedostatky procesných podmienok), ako aj v rušivých okolnostiach pri uskutočňovaní výkonu rozhodnutia a pod. (Svoboda, K., Smolík, P., Levý, J., Doležilek, J. a kol. *Občanský soudní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha : C. H. Beck. 2021, s. 1290.)

8. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti nastolila otázku vecného prieskumu pohľadávkového titulu na výkon rozhodnutia (§ 9 zákona č. 65/2001 Z. z.) v konaní o výkone rozhodnutia (§ 6 zákona č. 65/2001 Z. z.), ktoré dôvodila vadou pohľadávkového titulu zakladajúcou dôvod na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 10a ods. 1 písm. e) zákona č. 65/2001 Z. z. Námietky týkajúce sa vady pohľadávkového titulu o nezákonnom priznaní zaniknutej pohľadávky (v zmysle § 120 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z.) pritom uplatňovala nielen v základnom konaní (prostredníctvom riadneho a aj mimoriadneho opravného prostriedku), ale aj v nasledujúcej fáze výkonu rozhodnutia.

9. Justičná pokladnica po oboznámení sa s obsahom návrhu sťažovateľky a rozhodnutia odvolacieho súdu (potvrdzujúcim správnosť pohľadávkového titulu) nevzhliadla dôvod, ktorý by mal za následok zastavenie výkonu rozhodnutia pre neprístupnosť. Záver Justičnej pokladnice vo vyjadrení z 3. novembra 2021 je založený na dvoch základných navzájom súvisiacich tézach, a to (1) viazanosti pohľadávkovým titulom bez možnosti ho hodnotiť, meniť, zrušiť či rozhodovať o opravných prostriedkoch proti nemu uplatnených, a (2) postuláte uplatňovania námietok proti pohľadávkovému titulu v základnom konaní. Uvedený prístup Justičnej pokladnice v zásade zodpovedá zákonom zverenej úlohe Justičnej pokladnice (§ 4 ods. 3 zákona č. 65/2001 Z. z.) a zákonnej konštrukcii rešpektovania právoplatného a vykonateľného pohľadávkového titulu pri vymáhaní súdnych pohľadávok (druhá časť zákona č. 65/2001 Z. z.).

10. Výnimočne, v mimoriadnych prípadoch nie je vylúčené prelomenie viazanosti Justičnej pokladnice (súdu) pohľadávkovým titulom (súdnym rozhodnutím), najmä vtedy, ak by výkon

rozhodnutia na jeho základe viedol k zjavnej nespravodlivosti alebo ak by bol v rozpore s princípmi právneho štátu (m. m. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2230/16 z 1. novembra 2016, nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 3194/18 z 1. apríla 2019). Inými slovami, ak by z pohľadávkového titulu vyčnieval zjavný exces, jeho nezohľadnenie zo strany Justičnej pokladnice pri rozhodovaní o zastavení výkonu rozhodnutia v režime podľa § 10a ods. 1 písm. e) zákona č. 65/2001 Z. z. by predstavovalo porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. V štádiu vykonávacieho konania nie je *a priori* vylúčený ani prieskum pohľadávkového titulu – rozhodnutia súdu, a to z hľadiska existencie zásadnej až excesívnej vady pohľadávkového titulu. K vecnému prieskumu pohľadávkového titulu vo fáze výkonu rozhodnutia je však potrebné pristupovať skôr zdržanlivo, s racionálnym a starostlivým posúdením konkrétnych skutkových a právnych okolností, a to nielen z dôvodu odklonu od hospodárneho a efektívneho výkonu súdneho rozhodnutia či odklonu od právnej istoty oprávneného, ale predovšetkým z dôvodu rizika relativizovania právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu.

11. Premietnutím daných východísk na okolnosti tejto právnej veci je zrejmé, že Justičná pokladnica sa oboznámila s obsahom pohľadávkového titulu a vyhodnotila, že nie je dôvod na zastavenie výkonu rozhodnutia. Ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľkou namietaná vada pohľadávkového titulu nepredstavuje vadu, tobôž nie zásadnú, pre ktorú by bolo potrebné dospieť k potrebe aplikovania § 10a ods. 1 písm. e) posudzovaného zákona ako výnimky zo zásady rešpektovania právoplatného a vykonateľného pohľadávkového titulu. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu z 9. júna 2016 ani ústavný súd nezistil žiaden interpretačný exces týkajúci sa posúdenia kľúčovej otázky, či bol súd povinný prihlásiť sa do reštrukturalizácie posudzovanú pohľadávku postupom podľa § 120 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. Nariadený výkon rozhodnutia je v súlade s právnymi predpismi, keďže okresný súd rozhodoval o trovách konania, ktoré vznikli štátu (podľa § 148 vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku) z dôvodu, že tieto platil zálohovo zo svojich rozpočtových prostriedkov. Právny záver krajského súdu, že okresnému súdu prislúcha právo na náhradu trov konania bez toho, aby si ich uplatnil v reštrukturalizačnom konaní, je ústavne udržateľný. Sťažovateľkou namietaná vada preto nepredstavuje dôvod na nerešpektovanie právoplatného a vykonateľného pohľadávkového titulu vo fáze konania o výkon rozhodnutia. Podľa ústavného súdu nariadeným výkonom rozhodnutia priznávajúceho štátu z ústavoprávneho hľadiska zákonom dovolené plnenie nedošlo k zjavnej nespravodlivosti.

12. Ústavný súd po preskúmaní veci konštatuje, že nezistil v napadnutom postupe Justičnej pokladnice a ani v jej vyjadrení možnosť porušenia označených práv sťažovateľky z dôvodov ňou uvádzaných. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2024

Peter Molnár
predseda senátu